

[Wilkjelm.]

om andre ting, og som beskæftigelsesforanstaltning er det et rigtigt sted at sætte ind. Også i lyset af, at det er en beskæftigelsesforanstaltning, vil jeg da godt sige — hr. Kaj Hansen var lidt inde på det — at de 750 mill. kr. er formodentlig bruttorammen for disse lån til forbedringer, men det er jo ikke det, det kommer til at koste. Efter et skøn over, hvor meget der går direkte i lønninger til folk, der ellers ville gå arbejdsløse, og efter et fradrag af den arbejdsløshedssunderstøttelse og korrigeret for indkomstskatten må man nok sige, at i hvert fald 300 mill. kr. af dem, selv korrigeret for indkomstskatten, er sparet i den anden ende. Der er heller ikke noget mere omkosteligt ved det her forslag end ved det, hr. Arnfast lige nævnte med større skattemæssige afdrag for vedligeholdelser, hvor man jo også lider et provenutab naturligvis, men med en helt anden skæv social fordeling.

Vi har altså sympati for dette forslag, men der ligger nogle problemer i det, som jeg godt vil nævne.

Nu er det jo et forslag til beslutning og derfor noget, der skal udmøntes mere præcist i lovforslag, og nogle af problemerne er de samme som dem, jeg nævnte ved det foregående forslag, vi havde oppe.

Vi mener, at man selvfølgelig skal tilstræbe at undgå, at disse støtteordninger kapitaliseres til fordel for private. Bliver dette forslag koblet umiddelbart sammen med det lejereguleringsforslag, der ligger, så vil forbedringer med disse billige lån i de private udlejningsejendomme simpelt hen være noget, som automatisk kan indgå i den såkaldt omkostningsbestemte leje med et kapitalafkast på 14 pct. Det må forslaget tage højde for, når det udformes konkret, for det må selvfølgelig ikke finde sted.

Det er under alle omstændigheder skatteyderne, der kommer til at betale også dette her. Der er kun tale om en omfordeling, og det må vi selvfølgelig leve med, som samfundet er. Men derfra og så til at lave den slags tilskudsordninger og finde sig i, at

de simpelt hen kapitaliseres til fordel for private, er der dog et helt stort og for os principielt skridt.

Jeg synes, det er en rimelig indvending, at der kan blive tale om en dyr administration, hvis disse 750 mill. kr. splittes op på en hel masse små lån. Det går nu nok ikke så galt, som hr. Haunstrup Clemmensen sagde, at der bliver flere hundrede tusinde låntagere, for efter de rammer, der er nævnt her, og med gennemsnitsbeløbet pr. låntager kan det ikke blive mere end 50.000. Men det er immervæk også for mange med det bureaukrati, der vil blive ved selve administreringen af lånene, og det sammenholdt med det bureaukrati, der er omkring vedligeholdelses- og forbedringsgodkendelser, synes jeg taler for, at ministeren skulle overveje i forslaget at indbygge en favorisering af projekter, der er forbedringer af den ældre udlejningsmasse, og som er udarbejdet og godkendt i fællesskab af de lejere, der bor dér, og af grupper af arbejdsløse inden for byggefagene, dvs. både bygningsarbejdere og arkitekter. Hvis vi så samtidig kunne komme ud over en masse af det bureaukrati, der i øjeblikket findes i godkendelsesproceduren for forbedringsarbejder, ville meget være nået, og så ville man i højere grad have sikkerhed for, at disse ting kan sættes i gang i indeværende år og ikke langt senere.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Ingomar Petersen*) (RV):

Jeg vil gerne takke for den gennemgående positive indstilling til de intentioner og tanker, der ligger i vort forslag, og jeg vil rette en speciel tak til boligministeren og regeringen, fordi man er indstillet på hurtigt at fremkomme med lovforslag herom.

Der er nævnt nogle betænkeligheder ved administrationen af et sådant lovforslag, og jeg vil da sige, at grunden til, at vi har fremsat dette som forslag til folketingsbeslutning og ikke som lovforslag, er, at vi er klar over, at der kan være forskellige tekniske problemer at drøfte og løse under udvalgsarbejdet.